

[Minister V. Buhl.]

andet høje Ting ønskeligt, at der blev givet god Tid til nærmere Behandling af de Spørgsmaal, som fra forskellig Side er rejst i Forbindelse med denne Sag, og hele Udvalget enedes da om foreløbig at opsætte Realitetsbehandlingen af de foreliggende Problemer, idet der af Handelsministeren blev givet Tilsagn om, at et Lovforslag bilagt med Materiale til Bedømmelse af Problemerne vilde blive fremsat senest den 15. Marts 1948. I det nu foreliggende Lovforslag, der er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, er den gældende Ordning opretholdt alene med den nævnte Ændring af Tidsfristen, og jeg skal under disse Omstændigheder indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Henry Hansen: Saadan som Lovforslaget nu foreligger i den af Folketinget vedtagne Form, giver det ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det er jo blevet barberet for alle de nye Bestemmelser, der var. Der er altsaa kun Tale om en Forlængelse af den gældende Ordning og kun indtil den 1. Maj 1948. Det fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning, at den højtærede Handelsminister har givet Tilsagn om senest 15. Marts næste Aar at ville fremsætte Lovforslag om Udbyttebegrænsning igen. Det vil altsaa sige, at vi senere i denne Samling skal beskæftige os med dette Spørgsmaal. Ogsaa under Hensyn hertil skal jeg ved denne Løjlighed indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting.

Villemoes: Det er jo rigtigt, som den højtærede Minister lige har fortalt os, at Lovforslaget i det andet høje Ting er fornyet for en kortere Tid og vistnok ud fra forskellige Betragtninger. Jeg forstaaer ogsaa paa den højtærede Minister, at Regeringen har anset det for nødvendigt, at vi fortsat har en Lovgivning paa dette Omraade. Der er vel andre, der maaske har haft en anden Mening derom, men det Kompromis, der er opnaaet i det høje Folketing, har, saa vidt jeg forstaaer, bevirket, at Lovforslaget derovre er vedtaget, vistnok enstemmigt.

Jeg skal paa mit Partis Vegne under de foreliggende Omstændigheder anbefale Lovforslaget.

Jeg vil gøre ganske enkelte Bemærkninger paa denne maaske sidste Dag før Jul, hvor vi er samlet i den høje Rigsdag,

om dette Spørgsmaal, men jeg skal gøre det saa kort som muligt. Jeg vil vove at paastaa, at vi har en udmærket god Aktieselskabslovgivning her i vort Land, en Lovgivning, som foreskriver ganske bestemte Retningslinier for Henlæggelse og Konsolidering. Og naar det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at der er naturligvis adskillige Tilfælde, hvor Aktieselskaber kan tænke sig at udvide Aktiekapitalen, og at slige Ting ogsaa undertiden kan være Udtryk for en vis Usundhed, men det er netop dette, at vi har en Lovgivning som denne, der undertiden kan medvirke til, at det kommer til at ligge for, og at det vil være ret og rimeligt, at Selskaberne ønsker at udvide Aktiekapitalen. Det er jo langtfra sikkert, at en Aktiekapitals Udvidelse er uberettiget, tværtimod, vi har i Øjeblikket desværre en Antydning af Inflation i vort Land, Priserne er steget, Lønningerne steget, og Fordringerne stiger ogsaa. Derfor kan Aktieselskaberne ikke altid nøjes med de samme Midler, de hidtil har haft. Yderligere kan dertil komme, at Selskaber med Initiativ og Vovemod slaar ind paa nye Veje, som ogsaa binder Kapital. Derfor kan det ikke altid være urigtigt, at et Selskab udvider sin Aktiekapital. Jeg vil ogsaa minde om, at da vi begyndte denne Lovgivning — det var vel først under Krigen —, var det i Forbindelse med hele den Situation, der forelaa paa det Tidspunkt, da man fra den daværende Regerings Side ansaa det for nødvendigt at foranstalte Prisstop for saavel Lønninger som for Udbytte af Aktieselskaber. Selskabernes Udbytte er imidlertid indtil nu uforandret, kan ikke forhøjes i Henhold til Loven, hvorimod Prisstoppet for Lønninger for længst er hævet. Lønningerne er steget med omkring 70 pCt. i den mellem-liggende Tid, men det er naturligvis ogsaa to højst forskellige Omraader. Der udtales, tror jeg, her i Landet omkring ved 5 000 Mill. Kr. i Lønninger om Aaret. Udbetalingen til Aktionærerne er højst 150 Mill. Kr. aarlig, og det er vel ofte Enker eller ældre Mennesker, der skal leve af et saadant Udbytte, netop en for Samfundet udmærket Del af Befolkningen, nemlig de Folk, som ikke ligger det offentlige til Byrde med Hensyn til Understøttelse. Det er tillige en Klasse af Befolkningen, som ikke har faaet Forhøjelse paa noget som helst Omraade, tværtimod — medens alt er steget, har der været en mindre Afkastning til disse Mennesker. Men naar nu alt gaar vel denne Gang — det glippede jo sidst i Efteraaret med at komme til en